

Toruń, 2026-04-27

Dr hab. Jadwiga Biegańska, prof. UMK
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej
Instytut Geografii Społeczno-Ekonomicznej i Gospodarki Przestrzennej
Katedra Studiów Miejskich i Zrównoważonego Rozwoju
ul. Lwowska 1; 87-100 Toruń
jadwigab@umk.pl

RECENZJA

Dorobku przedłożonego przez dr inż. Elżbietę Zysk w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna

I. Podstawy formalnoprawne wykonania recenzji

Recenzja została wykonana na podstawie:

- Uchwały Nr 2/2026 Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 10 lutego 2026 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna wszczętego na wniosek dr inż. Elżbiety Zysk. Zgodnie z zapisami Uchwały zostałam powołana na recenzenta. Uchwała została podpisana przez Przewodniczącą Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna dr hab. Adama Senetrę, prof. UWM;
- Umowy o dzieło nr 1/29.300.001/2026 na wykonanie recenzji w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego z dn. 3 marca 2026 r.;

- Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018, poz. 1668 z późniejszymi zmianami).

Przedmiotem recenzji jest zbiór powiązanych tematycznie 8 artykułów pod tytułem: „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach” wraz z dokumentacją uzupełniającą. Recenzja została wykonana na podstawie dostarczonych dokumentów, w tym:

1. Autoreferatu przedstawiającego opis kariery zawodowej i dorobku Habilitantki oraz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej,
2. Wykazu osiągnięć naukowych, stanowiących istotny wkład w rozwój dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna,
3. Oświadczenia o współautorstwie oraz oświadczenie Autora wniosku o niemożności uzyskania oświadczenia od współautora,
4. Cyklu artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe w wersji elektronicznej,
5. Analizy bibliometrycznej dorobku Wnioskodawcy w wersji elektronicznej,
6. Kopii dokumentów potwierdzających osiągnięcia,
7. Kopii dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk technicznych w zakresie geodezji i kartografii, gospodarki przestrzennej z dnia 10 marca 2009 r.,
8. Danych Wnioskodawcy,
9. Pisma dotyczącego uzupełnienia dokumentacji w postępowaniu habilitacyjnym.

Zgodnie z Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 219, ust. 1, stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

1. posiada stopień doktora,
2. posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny,
3. wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Kierując się kryteriami wynikającymi z Ustawy w recenzji zawarto:

1. Podstawowe dane dotyczące Habilitantki,

2. Ocenę osiągnięcia naukowego wskazanego przez Habilitantkę w odniesieniu do Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dn. 20 lipca 2018 r., art. 219, ust. 1, pkt 2,
3. Ocenę pozostałych osiągnięć naukowych Habilitantki, w tym ocenę aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej,
4. Ocenę osiągnięć dydaktycznych, organizatorskich i popularyzujących naukę.

II. Podstawowe dane dotyczące Habilitantki

Dr inż. Elżbieta Zysk jest absolwentką studiów wyższych magisterskich na kierunku gospodarka przestrzenna, które realizowała na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie i ukończyła w 2002 r. Po ukończeniu studiów w 2003 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie pośrednictwa i zarządzania nieruchomościami, a w 2009 r. – studia podyplomowe w zakresie audytu energetycznego budynków i instalacji. W tym samym roku obroniła rozprawę doktorską pt. „Analiza potrzeb informacyjnych rozwoju obszarów wiejskich” wykonaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Sabiny Żróbek w zakresie geodezji i kartografii, gospodarki przestrzennej na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie uzyskując stopień naukowy doktora nauk technicznych. Recenzentami pracy doktorskiej byli prof. dr hab. inż. Wojciech Wilkowski i prof. dr hab. inż. Ryszard Cymerman. W 2005 r. Habilitantka uzyskała licencję (nr 5240) w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, a w 2009 r. otrzymała uprawnienia zawodowe (nr 140) w zakresie charakterystyki energetycznej budynków i instalacji. Obie licencje zostały nadane przez Ministra Infrastruktury. W latach 2011-2014 była członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. W 2024 r. ukończyła roczne szkolenie *Rising Managers Academy* organizowane przez Polską Akademię Nauk w Olsztynie.

W latach 2007-2010 dr inż. Elżbieta Zysk pracowała w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Oddziale Regionalnym w Olsztynie (starszy inspektor). Nieprzerwanie od 2010 r. pracuje na stanowisku adiunkta w Instytucie Gospodarki Przestrzennej i Geografii, na Wydziale Geoinżynierii, na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

III. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez Habilitantkę

Na osiągnięcie naukowe, które zatytułowano „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach” składa się 8 artykułów naukowych. W jednym z nich Habilitantka jest jedynym autorem, w czterech artykułach – pierwszym autorem, ponadto w trzech wieloautorskich artykułach jest wskazana jako autor korespondencyjny. Sumaryczny Impact Factor osiągnięcia naukowego wynosi 19,67¹, natomiast liczba punktów – 682.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A1	The methodology of identifying active aging places in the city- Practical application	Agnieszka Dawidowicz, Elżbieta Zysk, Marta Figurska, Sabina Żróbek, Milena Kotnarowska	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	35%
A2	Identification of Determinants That Reduce Women’s Safety and Comfort in Urban Public Spaces (UPS)	Elżbieta Zysk	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	100%
A3	The impact of a commune’s planning tactics on the landscape of suburban areas	Elżbieta Zysk, Alina Żróbek-Różańska	Real Estate Management And Valuation (2016), 12 pkt	90%, pierwszy autor
A4	Changes in the landscape of rural areas located close to city – case study of Olsztyn	Aleksandra Tataruch, Elżbieta Zysk, Mai Do Thi Tuyet	Acta Sci. Pol., Administratio Locorum (2019), 70 pkt	70% *autor korespondencyjny
A5	The Methodology for Assessing the 15 Minute Age-Friendly Walkability (AFW) of Urban Public Spaces	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	90%, pierwszy autor *autor korespondencyjny

¹ Zgodnie z zestawieniem przekazanym przez Habilitantkę Impact Factor osiągnięcia naukowego wynosi 21,8. Ta wartość nie odpowiada ani 5-letniemu IF czasopism ani IF czasopism w roku ukazania się w nich artykułów drukiem. Dlatego podany IF wymaga weryfikacji.

A6	An algorithm for the identification of nuisance objects in urban space in relation to the social function of sustainable development	Natalia Sajnog, Elżbieta Zysk, Mariusz Prokopczuk, Justyna Duma	Ekonomia i Środowisko (2022), 100 pkt, IF 0,4	40%
A7	The voice of society in designing public recreational spaces (PRS) in an urban environment	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Economics and Environment (2024), 100 pkt, IF 1,0	80%, pierwszy autor *autor korespondencyjny
A8	The concept of a geographic information system for the identification of degraded urban areas as a part of the land administration system- A Polish case study	Elżbieta Zysk, Agnieszka Dawidowicz, Sabina Żróbek, Ryszard Żróbek	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	35%, pierwszy autor

W osiągnięciu naukowym dr inż. Elżbieta Zysk skoncentrowała się na zagadnieniach związanych z kształtowaniem przestrzeni publicznej. Jak wskazuje Habilitantka, postępujące procesy urbanizacji i powiązany z nimi wzrost liczby ludności na świecie, globalne zmiany klimatu i procesy starzenia się społeczeństwa powodują wzrost zapotrzebowania na kształtowanie przestrzeni uznawanych za publiczne i ogólnodostępne, tj. takie, które umożliwiają korzystanie z nich mieszkańców bez względu na poglądy, płeć, wiek i ekspresję różnorodnych zachowań. Przyjazna przestrzeń publiczna powinna być zatem miejscem integracji społeczności lokalnej i zapewniać dobrostan jej użytkowników. Jest to jednak możliwe tylko wtedy, gdy spełnione zostaną takie warunki jak: funkcjonalność i użyteczność infrastruktury, brak barier dla użytkowników przestrzeni publicznej (zwłaszcza grup wrażliwych, np. osób starszych, z niepełnosprawnościami, rodzin z dziećmi), możliwość inicjowania interakcji społecznych, swobodnego przemieszczania się, zapewniania poczucia estetyki i bezpieczeństwa. W takim rozumieniu kształtowanie przestrzeni publicznej wymaga wielu działań, wymagających odpowiedniej diagnozy, monitorowania zmian, przewidywania skutków, poszukiwania nowych, bardziej zrównoważonych lub innowacyjnych rozwiązań.

Przedłożone do recenzji osiągnięcie naukowe wpisuje się zatem w nurt badań, istotnych nie tylko z perspektywy poznawczej, ale też metodycznej czy aplikacyjnej.

Głównym celem osiągnięcia naukowego jest opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach. Cel główny został zrealizowany poprzez **4 cele szczegółowe**, w tym:

1. Opracowanie metodyki zidentyfikowania aktywności i oczekiwań użytkowników w przestrzeniach publicznych (**A1, A2, A7**),
2. Opracowanie metodyki identyfikacji i oceny mobilności pieszej osób starszych w przestrzeniach publicznych oraz delimitacji Strategicznych Obszarów Interwencji 60+ (**A5**),
3. Opracowanie algorytmu identyfikacji obiektów uciążliwych w przestrzeni miejskiej (**A6**),
4. Opracowanie koncepcji systemu (GIS-IDUA) do wyznaczania obszarów zdegradowanych w obliczu suburbanizacji (**A3, A4, A8**).

Poniżej dokonano recenzji wszystkich artykułów składających się na osiągnięcie naukowe Habilitantki w powiązaniu z celami szczegółowymi.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A1	The methodology of identifying active aging places in the city- Practical application	Agnieszka Dawidowicz, Elżbieta Zysk, Marta Figurska, Sabina Żróbek, Milena Kotnarowska	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	35%

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie metodyki zidentyfikowania aktywności i oczekiwań użytkowników w przestrzeniach publicznych (**A1, A2, A7**)

Celem opracowania **A1** było opracowanie metodologii mającej na celu identyfikację miejsc aktywnego starzenia (AAP – *Active Ageing Place*) w mieście w perspektywie teraźniejszej, jak i przyszłej. Punktem wyjścia były pogłębione studia materiałów zastanych na bazie dokumentów międzynarodowych, w tym: rekomendacji WHO, Wiedeńskiego Międzynarodowego Planu Działania w sprawie starzenia się, Madryckiego Międzynarodowego

Planu Działania w sprawie starzenia się, Nowej Agendy Miejskiej i Europejskiej Karty Społecznej; a także studiów literaturowych. Na kanwie studiów literaturowych w opracowaniu prześledzono główne wytyczne w zakresie kształtowania polityki senioralnej, wyznaczono subpopulacje seniorów ze względu na ich wiek, zidentyfikowano determinanty oddziałujące na różne formy aktywności seniorów. Studia literaturowe, uzupełnione o dane statystyczne oraz dokumenty szczebla lokalnego, były bazą do opracowania profilu demograficznego, społecznego i ekonomicznego osób starszych w mieście, które było studium przypadku, tj. w Suwałkach. W następnym etapie pracy przygotowano kwestionariusz do badania ankietowego, którego kluczową częścią była tabela z 9 grupami zagadnień (kultura i nauka, aktywność fizyczna, rekreacja, zdrowie, administracja, transport, religia, aktywność domowa, zakupy) uszczegółowionych o miejsca lub aktywności związane z aktywnym starzeniem się. Zadaniem ankietowanych było określić, z jaką częstotliwością miejsca te są przez nich odwiedzane lub z jaką częstotliwością realizowane są określone aktywności. Na bazie wyników badania ankietowego opracowano mapy miasta przedstawiające kolejno: (a) miejsca lokalizacji miejsc istotnych dla osób starszych w mieście, (b) miejsca największej, przeciętnej i najmniejszej aktywności seniorów, (c) miejsca koncentracji seniorów w mieście; a wreszcie (d) mapy pokazujące miejsca koncentracji seniorów w mieście skonfrontowane z miejscami ich aktywności, (e) miejsca przyszłej aktywności seniorów.

Do mocnych stron opracowania z całą pewnością zaliczyć należy podjęcie tematyki senioralnej w kontekście aktywnego starzenia się; pogłębione i bardzo wnikliwe studia materiałów zastanych, w tym dokumentów różnych szczebli zgodnie z regułą od ogółu do szczegółu; wykorzystanie triangulacji metod dla potrzeb przygotowania tego opracowania oraz skorzystanie z danych wtórnych, jak i pierwotnych; zaproponowanie rozwiązania metodycznego łączącego miejsca szczególnej koncentracji seniorów z istotnymi dla nich miejscami lub aktywnościami realizowanymi w przestrzeni miejskiej w oparciu o rozwiązania GIS.

W opracowaniu dostrzeżono jednak pewne uchybienia:

- (a) Nieuprawnioną metodycznie argumentację związaną z realizacją badań społecznych. W opracowaniu wskazano, że badaniem objęto 210 osób w wieku 60 lat i więcej mieszkających w Suwałkach, oraz że liczba ta pozwoliła na uzyskanie wiarygodnych danych. Argumentem na rzecz wiarygodności danych podanym w opracowaniu jest

stwierdzenie, że badania o podobnym charakterze przeprowadzano na odpowiednio mniejszych próbach. W mojej ocenie stwierdzenie to jest dużym uproszczeniem. Wiarygodność zebranego materiału zależy przede wszystkim od reprezentatywności próby, a tym samym stopnia, w jakim próba odzwierciedla cechy populacji. Zebrany materiał empiryczny w tym przypadku wydaje się w pełni bazować na doborze nieprobabilistycznym próby, w którym wielkość błędu uzyskanych wyników jest trudna do ustalenia. Ponadto, dodano, że starano się zachować w próbie podobną liczebność mężczyzn i kobiet. Docelowo zgromadzono informacje o 57% kobiet i 43% mężczyzn, co trudno uznać za liczebność porównywalną. Gdyby nadreprezentacja kobiet wynikała z rozkładu tej zmiennej w populacji, to argument o takim doborze próby byłby zdecydowanie bardziej trafny.

- (b) W interpretacji badań społecznych posługiwano się zamiennie procentami i liczbami całkowitymi. Zgodnie z prawidłami statystycznymi, liczebność próby powyżej 100 jednostek statystycznych pozwala posługiwać się procentami. Dla odbioru treści i zrozumienia wyników badań oraz wynikających z nich prawidłowości, rozkłady procentowe zmiennych byłyby zdecydowanie lepszym wyborem niż posługiwanie się danymi surowymi. W artykule nie znalazło się również zestawienie tabelaryczne kluczowych wyników, a tylko ich krótki opis. Pozwoliłoby ono w sposób systematyczny prześledzić uzyskane wyniki, zwłaszcza dla 9 grup tematycznych, na których skoncentrowano się w opracowaniu.
- (c) Wyniki badań ankietowych porównano z wynikami wywiadu przeprowadzonego z 10 pracownikami instytucji najczęściej wskazywanych przez seniorów. Autorzy dość enigmatycznie wskazali, że wyniki tych wywiadów potwierdziły rezultaty uzyskane w trakcie prowadzenia badań ankietowych. Trudno zweryfikować tę informację na podstawie jednego krótkiego akapitu w artykule.
- (d) W wyznaczaniu miejsc w mieście o różnym stopniu zainteresowania ze strony osoby starsze, przyjęto, że dystans, jaki są w stanie pokonać seniorzy wynosi 500 m. Przyjęcie tego dystansu w odniesieniu do miejsca zamieszkania respondentów oraz rozlokowania w mieście ważnych punktów aktywności seniorów w kontekście polskim może być jednak obarczone pewnym błędem. Studia literaturowe związane generalnie z aktywnością fizyczną pokazują, że Polacy są jednymi z najmniej aktywnych w Europie, co powiązane jest zgodnie z diagnozami WHO z relatywnie krótkim trwaniem życia w

zdrowiu, szczególnie w grupie mężczyzn. Jeżeli proponowane rozwiązanie ma być uniwersalne w różnych kontekstach przestrzennych i kulturowych, warto byłoby na ten aspekt zwrócić uwagę i potraktować go jako ograniczenie badania z jednej strony, z drugiej zaś na konieczność wyznaczania analogicznych dystansów biorąc pod uwagę inne czasy trwania życia w zdrowiu oraz inne możliwości pokonywania dystansów w mieście na pieszo, np. w różnych częściach Europy. Uniwersalność narzędzia, podkreślana przez Autorów opracowania powinna wymagać również uwzględnienia różnych możliwości pokonywania dystansów w mieście przez seniorów w różnych subpopulacjach. Inne będą bowiem możliwości osoby w wieku np. 60 lat, a inne w wieku lat 90 lub 100.

- (e) Na rycinie 9, w której przedstawiono miejsca zamieszkiwane przede wszystkim przez seniorów, zabrakło legendy. To z kolei oznacza, że nie wiadomo, jakie progi procentowe przyjęto w wyznaczaniu miejsc o różnych udziałach seniorów.
- (f) W wyznaczaniu miejsc szczególnej aktywności seniorów główną miarą była mediana ważona. Nie podano jednak, jakie wagi były przyjęte w poszczególnych zmiennych i czym było podyktowane ich nadawanie.

W mojej ocenie, pomimo słabszych aspektów wymienionych powyżej, artykuł ten należy ocenić jako wartościowe opracowanie bazujące na systematycznym przeglądzie materiałów źródłowych, badaniach własnych i propozycji rozwiązań metodycznych. W argumentacji Habilitantki zabrakło jednak realnej oceny Jej wkładu autorskiego. Zgodnie z deklaracją Habilitantki była Ona autorem wiodącym z 35% udziałem procentowym. Trudno się z tym zgodzić, zwłaszcza, że udział pierwszej Autorki prof. Agnieszki Dawidowicz jest dokładnie taki sam. Co więcej, z udziału procentowego wykluczona została mgr Milena Kotnarowska, która prowadziła badania razem z Habilitantką. Argument braku kontaktu oraz identyfikowania mgr Kotnarowskiej jako osoby spoza dyscypliny nie jest tutaj satysfakcjonujący i przekonujący. Prawa autorskie są niezbywalne, a udziały procentowe innych osób spoza dyscypliny w innych artykułach wskazywanych jako osiągnięcie są wykazywane. Zdecydowanie lepszym, także z etycznego punktu widzenia, byłoby uwzględnienie wkładu autorskiego Dyplomantki (tym bardziej że Jej praca została nagrodzona przez Prezydenta Miasta Suwałki) oraz odpowiednie zmniejszenie udziału procentowego pozostałych Autorów, adekwatnie do ich wkładu autorskiego.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A2	Identification of Determinants That Reduce Women's Safety and Comfort in Urban Public Spaces (UPS)	Elżbieta Zysk	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	100%

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie metodyki zidentyfikowania aktywności i oczekiwań użytkowników w przestrzeniach publicznych (**A1, A2, A7**)

Celem opracowania A2 było zidentyfikowanie czynników, które ograniczają bezpieczeństwo i komfort aktywności podejmowanych przez kobiety, a także głównych cech przestrzeni publicznych w mieście (UPS - *Urban Public Spaces*). We wstępie postawiono trzy pytania badawcze: (a) Jakie aktywności podejmują kobiety w przestrzeni publicznej? (b) Jakie czynniki (determinanty) pogarszają przyjazność przestrzeni publicznej dla kobiet? (c) Jakie elementy infrastruktury miejskiej wpływają – według kobiet – na obniżenie i poprawę komfortu w przestrzeni publicznej? Część zasadniczą artykułu poprzedzono studiami literaturowymi, w których Habilitantka poruszyła zagadnienia związane z definiowaniem przestrzeni publicznej w wymiarze przestrzennym, społecznym i funkcjonalnym. Zaakcentowała tutaj również dwie kwestie. Pierwszą, związaną z uniwersalnym kształtowaniem przestrzeni publicznej, tj., w sposób dostosowany do osób z różnymi potrzebami, oraz drugą – dotyczącą problemu projektowania przestrzeni miejskiej bez uwzględnienia roli płci (*gender-insensitive design*), co doprowadziło do powszechnych nierówności przestrzennych oraz przyczyniło się do ograniczania mobilności kobiet na całym świecie.

Już w pierwszym zdaniu Habilitantka podkreśla, że metodologia opracowania będzie oparta na międzynarodowych standardach, obejmujących innowacyjność, interdyscyplinarność oraz uniwersalność. Przyjęte założenie zapewne jest słuszne, ale w dalszej części opracowania trochę zabrakło wskazania, w czym innowacyjność, interdyscyplinarność oraz uniwersalność podejścia wyraża się w tym opracowaniu. Dalej, w artykule wskazuje się, że badania ankietowe są już przejawem partycypacji społecznej. W moim przekonaniu, badania tego typu mogą być elementem diagnozy społecznej, zaś partycypacja społeczna oznacza realny wpływ mieszkańców, w tym przypadku kobiet np. na politykę kształtowania przestrzeni. Habilitantka opisując miasto będące studium przypadku, tj.

Suwałki, argumentuje, że jest to miasto małe, które odgrywa znaczącą rolę w polskiej hierarchicznej sieci osadniczej. Jeżeli odnosimy Suwałki do polskiej sieci osadniczej, to warto zauważyć, że jest to miasto średnie. Chyba że umiejscawiamy Suwałki w klasyfikacjach międzynarodowych, wówczas można uznać, że jest to miasto małe. Jednak takiego tła w artykule zabrakło. Podobnie jak informacji, dlaczego Suwałki odgrywają znaczącą rolę w polskiej sieci osadniczej. Te dwie informacje mogłyby być znaczące dla określenia, na ile Suwałki są w ogóle reprezentatywne dla Polski w kontekście kształtowania miejskich przestrzeni publicznych i czy zdiagnozowane w ich granicach problemy są udziałem innych miast w Polsce lub na świecie, jeśli przyjąć, że propozycje Autorki mają mieć charakter uniwersalny.

Kluczowym źródłem danych pierwotnych jest badanie ankietowe przeprowadzone w grupie kobiet. Jak wskazuje Habilitantka, która jest tu jedynym autorem, kwestionariusz do badania ankietowego był konsultowany z ekspertami z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego – nie podaje jednak z jakimi, oraz z pracownikami Uniwersytetu Trzeciego Wieku – tu również zabrakło wyjaśnienia, dlaczego z pracownikami UTW. Podaje jednak, że kwestionariusz był równo dystrybuowany w poszczególnych osiedlach mieszkaniowych miasta i że respondenci byli dobierani w sposób przypadkowy, co mogłoby sugerować probabilistyczny rozkład próby. W mojej ocenie rozkład próby był nieprobabilistyczny i obciążony był wszystkimi błędami, które z niego wynikają. Być może lepiej byłoby określić zgodnie ze stanem faktycznym, że rozkład próby był nieprobabilistyczny, podyktowany dostępnością respondentek, ale pozwala na ostrożne wnioski i spostrzeżenia. Tym bardziej, że próba w liczbie 125 kobiet też nie jest zbyt duża. Podobnie, jak w artykule A1, Habilitantka analizując wyniki badań ankietowych w rozkładach zmiennych zamiennie posługuje się danymi wyrażonymi w liczbach surowych i procentach, a w przypadku procentów z różną liczbą miejsc po przecinku. W niektórych przypadkach trudno wręcz ustalić, czy dane są względne czy bezwzględne. W analizie pytań, brakuje wskazania, które pytania miały charakter pytań jedno-, a które wielokrotnych. Takie traktowanie danych należy potraktować jako uchybienie metodyczne.

Na etapie wizyty studyjnej, w której Habilitantka porównuje wyniki badań ankietowych ze stanem faktycznym i typuje do tych porównań trzy przestrzenie w mieście, brakuje precyzyjnego określenia, która z zaproponowanych trzech przestrzeni wpisuje się w kategorię:

unsuitable (niewłaściwa w danym kontekście) a która *requiring intervention* (wymagająca interwencji). Opis wyników wizyty studyjnej jest zresztą dość pobieżny i nie wiadomo do końca, czemu ta wizyta miała służyć.

Podsumowując, artykuł A2, dyskutuje ważne kwestie społeczne, zwłaszcza z perspektywy *gender studies*. Opatrzony jest wystarczającym dla zrozumienia problematyki przeglądem literatury, ma bardzo dobrze poprowadzoną dyskusję oraz interesujące wnioski. Tym niemniej większa precyzja w założeniach badań ankietowych, szersze uzasadnienie realizacji wizyty studyjnej oraz lepsze wyartykułowanie ograniczeń studium zdecydowanie podniosłoby jego jakość.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitationki
A7	The voice of society in designing public recreational spaces (PRS) in an urban environment	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Economics and Environment (2024), 100 pkt, IF 1,0	80%, pierwszy autor *autor korespondencyjny

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie metodyki zidentyfikowania aktywności i oczekiwań użytkowników w przestrzeniach publicznych (A1, A2, A7)

Celem artykułu A7 było zbadanie możliwości rozwiązań planowania przestrzennego oraz elementów infrastruktury miejskiej, które przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju miast w kontekście poprawy jakości życia lokalnej społeczności. W artykule odwołano się m.in. do idei *placemaking* i koncepcji *smart city* oraz skoncentrowano na zidentyfikowaniu potrzeb i oczekiwań mieszkańców miasta względem rekreacyjnych przestrzeni publicznych. Opracowanie zawiera dość szeroki przegląd literatury, w którym przedyskutowano kluczowe uwarunkowania i przesłanki teoretyczne do podjętych badań, w tym dotyczące rekreacyjnych przestrzeni publicznych w mieście ze szczególnym uwzględnieniem (a) parków i terenów zieleni, (b) placów zabaw dla dorosłych oraz (c) ogrodów sensorycznych. Zakres przestrzenny opracowania zawężono do granic administracyjnych miasta Ostrołęka, uznanego tu za miasto średnie. Pomimo wielu atutów opracowania związanych z diagnozą potrzeb i oczekiwań mieszkańców miasta w zakresie rekreacyjnych przestrzeni publicznych, należy też zwrócić uwagę na pewne jego słabsze aspekty:

- (a) W artykule wskazano, że kwestionariusz do badania ankietowego, będącego głównym źródłem danych pierwotnych, został skonsultowany z lokalnymi ekspertami z Ostrołęki oraz naukowcami z Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Geografii UWM. Informacja ta jest dość ogólna. Brak szczegółów tej konsultacji oraz ich zakresu powoduje, że trudno ustalić, czy te konsultacje wniosły nową jakość do kwestionariusza.
- (b) Próbę liczącą 121 respondentów uznano za wiarygodną. Wiarygodność próby, czyli jej wielkość i rozkład, można potwierdzić na podstawie odpowiednich testów statystycznych. Natomiast odwołanie się do innych badań z podobną liczebnością nie jest tu wystraszającym argumentem na rzecz wielkości próby. Wielkość próby i jej dobór zawsze powinny być podyktowane specyfiką badania oraz rozkładem głównych zmiennych w populacji.
- (c) Dane ankietowe są przedstawione w postaci surowej, co utrudnia odbiór treści i uniemożliwia porównania, chociażby pomiędzy analizowanymi kategoriami odpowiedzi. Część kluczowych danych pochodzących z badania ankietowego (str. 11 bezpośrednio pod ryc. 11) omówiona jest bardzo pobieżnie. Być może zamiast danych zestawionych na ryc. 11 lub obok nich warto byłoby policzyć zwykłą średnią, aby ustalić pewne prawidłowości. Tym bardziej, że zmienne wyrażone są na skali Likerta, która takie obliczenia umożliwia. W opracowaniu wskazuje się, że do identyfikacji komponentów infrastruktury miejskiej (tabela 2) zastosowano medianę ważoną. Jednocześnie nie podano żadnych wag poszczególnych komponentów, co uniemożliwia ustalenie, jak ostateczne wyniki zostały zagregowane.
- (d) W opracowaniu, zwłaszcza w jego podsumowaniu mocno podkreśla się, że zaproponowane rozwiązania są uniwersalne. Byłabym bardzo ostrożna w takich stwierdzeniach. Rozwiązania uniwersalne można byłoby proponować, gdyby badanie przeprowadzono w miastach różnej skali, w różnych kontekstach przestrzennych i kulturowych. Zatem proponowane rozwiązania są autorskie, ale o ograniczonej uniwersalności, co powinno być wyraźnie wskazane.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
------------	-------	----------	------------	--------------------------------

A3	The impact of a commune's planning tactics on the landscape of suburban areas	Elżbieta Zysk, Alina Żrobek-Różańska	Real Estate Management And Valuation (2016), 12 pkt	90%, pierwszy autor
A4	Changes in the landscape of rural areas located close to city – case study of Olsztyn	Aleksandra Tataruch, Elżbieta Zysk, Mai Do Thi Tuyet	Acta Sci. Pol., Administratio Locorum (2019), 70 pkt	70% *autor korespondencyjny

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie koncepcji systemu (GIS-IDUA) do wyznaczania obszarów zdegradowanych w obliczu suburbanizacji (A3, A4, A8)

W opracowaniach A3 i A4 Habilitanka wraz z innymi współautorami skoncentrowała się na analizie przemian zachodzących w strefie podmiejskiej Olsztyna. W pierwszym przypadku były to gminy Barczewo i Dywity, a w drugim – Dywity i Stawiguda. Celem opracowania A3 było pokazanie relacji pomiędzy strategią rozwoju przestrzennego przyjętą przez gminę a przemianami w jej krajobrazie. Z kolei celem opracowania A4 było sprawdzenie wybranych procesów ludnościowych w kontekście instrumentów planowania przestrzennego, które oddziałują na rozprzestrzenianie zabudowy oraz przemiany krajobrazu wiejskiego. Zdecydowanie mocną stroną każdego z tych opracowań jest skoncentrowanie się na prawnych aspektach planowania przestrzennego, zwłaszcza na obszarach objętych procesem suburbanizacji. Habilitanka korzysta tutaj z różnych źródeł informacji (akty prawne, dane statystyczne, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, ortofotomapy, własna dokumentacja fotograficzna), konfrontuje je ze sobą, podnosi w dyskusji ważne zagadnienia związane z żywiołową i chaotyczną suburbanizacją określaną w literaturze mianem *urban sprawl*. Pewien niedosyt w tych rozważaniach budzi zakres przestrzenny opracowań. W obu przypadkach skoncentrowano się tylko na dwóch gminach i nie uzasadniono ich wyboru. Obiorca nie wie zatem, na ile są one typowe dla strefy podmiejskiej Olsztyna lub Polski ogółem. Gdyby analogiczne badania przeprowadzono dla większego obszaru, np. strefy podmiejskiej Olsztyna, można byłoby wskazać pewne prawidłowości. W obecnej postaci to raczej studia przypadków. W części wynikowej brakuje danych względnych, duża część zestawień bazuje na danych surowych, które utrudniają porównania choćby pomiędzy analizowanymi gminami.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A8	The concept of a geographic information system for the identification of degraded urban areas as a part of the land administration system- A Polish case study	Elżbieta Zysk, Agnieszka Dawidowicz, Sabina Żróbek, Ryszard Żróbek	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	35%, pierwszy autor

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie koncepcji systemu (GIS-IDUA) do wyznaczania obszarów zdegradowanych w obliczu suburbanizacji (A3, A4, A8)

Celem opracowania A8 było zaproponowanie podmodułu GIS-IDUA do wieloaspektowej identyfikacji obszarów zdegradowanych w mieście w ramach polskiego LAS (*Land Administration System*) w kontekście postępujących procesów suburbanizacji. Opracowanie to należy ocenić bardzo wysoko z wielu powodów. Po pierwsze, ze względu na zaproponowanie autorskiego rozwiązania GIS. Jak argumentuje w autoreferacie Habilitantka harmonijny rozwój miast poprzedzony skuteczną polityką i środkami planowania przestrzennego wpływa nie tylko na jakość życia mieszkańców oraz ich potencjał rozwojowy, ale także skutecznie hamuje rozwój żywiołowej suburbanizacji. Jednocześnie brak możliwości przeprowadzenia wieloaspektowej i adekwatnej do stanu faktycznego diagnozy, zwłaszcza obszarów zdegradowanych, ogranicza zrównoważony rozwój miast. Tym samym propozycja kierowanego przez Habilitantkę zespołu autorskiego odpowiada na ważne problemy planowania przestrzennego, związane z wyznaczaniem do rewitalizacji obszarów zdegradowanych. Propozycja ta powiązana jest z budową zintegrowanych systemów informacyjnych, które umożliwiają pozyskanie danych z wielu różnych źródeł informacji oraz ich kompleksowe i systematyczne gromadzenie. Jak podkreślono w opracowaniu, Polska rozpoczęła budowanie LAS, w ramach którego działa m.in. Zintegrowany System Informacji o Nieruchomościach (IREIS). Jednym z jego podmodułów mógłby być proponowany w osiągnięciu naukowym GIS-IDUA. Umożliwiłby on zebranie danych o charakterze funkcjonalno-przestrzennym, technicznym (infrastrukturalnym), ekonomicznym, środowiskowym i społecznym. Wg wyliczeń zespołu autorskiego ponad ¾ danych niezbędnych do sprawnego działania podmodułu GIS-IDUA możliwych byłoby do pozyskania z obecnie działającej platformy IREIS, pozostałe dane byłyby pozyskiwane z innych rejestrów.

Warto podkreślić, że autorskie rozwiązanie wskazane jako jeden z elementów osiągnięcia naukowego w artykule A8 było rezultatem ogromnego nakładu pracy związanego z systematycznym przeglądem literatury dotyczącym systemu planowania przestrzennego, zdegradowanych obszarów w mieście, rewitalizacji w różnych kontekstach przestrzennych; przeglądem danych zastanych w kontekście istniejących systemów zbierania informacji na szczeblu krajowym i międzynarodowym; diagnozy zaawansowania wprowadzania systemu LAS w Polsce; analizy zasobów systemu LAS. Wreszcie, opracowania głównych rekomendacji i możliwości związanych z wprowadzeniem podmodułu.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A5	The Methodology for Assessing the 15 Minute Age-Friendly Walkability (AFW) of Urban Public Spaces	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	90%, pierwszy autor *autor korespondencyjny

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie metodyki identyfikacji i oceny mobilności pieszej osób starszych w przestrzeniach publicznych oraz delimitacji Strategicznych Obszarów Interwencji 60+ (A5)

Celem opracowania A5 było zaproponowanie metodyki identyfikacji i oceny mobilności pieszej osób starszych w przestrzeniach publicznych oraz delimitacji Strategicznych Obszarów Interwencji (SIO) 60+. W badaniach skoncentrowano się na dwóch problemach badawczych: (1) 15-minutowa mobilność pieszą populacji 60+ powinna być oceniana i wizualizowana w celu projektowania przestrzeni publicznych przyjaznych osobom starszym w kontekście wdrażania idei miast inkluzywnych nakierowanych na potrzeby społeczeństwa; (2) miejsca zamieszkania osób starszych i 15-minutowa aktywność pieszą odgrywają kluczową rolę w mobilności i stanowią elementarną część w delimitacji SIO populacji 60+ w mieście.

Badania w kontekście teoretycznym osadzono na tle koncepcji 15mC oraz nowego urbanizmu. W studiach literaturowych przedyskutowano również zagadnienia związane z kształtowaniem przestrzeni publicznej, z uwzględnieniem potrzeb grup nieuprzywilejowanych, omówiono również zagadnienia związane z problematyką osób starszych, w tym koncepcję aktywnego starzenia się, aktywności fizycznej osób starszych. W części wynikowej na

podstawie badań ankietowych, danych zastanych oraz inwentaryzacji w terenie, zaproponowano (a) kartę delimitacji mobilności miejskiej, za pomocą której na 4-stopniowej skali dokonano oceny wybranych aspektów przestrzeni miejskiej z perspektywy osób starszych (aspekty estetyczne i czystość, bezpieczeństwo, miejsca odpoczynku, wibracje i hałas, drzewa i krajobraz, trasy piesze oraz sygnały wizualne i akustyczne), (b) zinwentaryzowano miejsca docelowych aktywności seniorów (parki, tereny zieleni, aquapark, supermarkety, lokalne sklepy spożywcze, apteki, itp.), (c) wskazano kluczowe elementy architektoniczne, techniczne i infrastrukturalne ciągów pieszych spełniających oczekiwania trzech grup wiekowych osób starszych: 60-74 lata, 75-89 lat oraz 90 lat i więcej. W rezultacie udało się wypracować stopień przyjazności przestrzeni pieszej w mieście dla każdej z wyróżnionych grup wiekowych oraz zwizualizować je za pomocą narzędzi GIS. Co więcej, wyniki badań połączono z wysokim odsetkiem seniorów w wybranych częściach miasta i wskazano Strategiczne Obszary Interwencji dla populacji 60+, tj. obszary, gdzie powinno się podjąć działania zmierzające do modernizacji infrastruktury lub wprowadzenia rozwiązań architektonicznych lub infrastrukturalnych przyjaznych tej kategorii ludności.

Pomimo wysokiej oceny zaproponowanych rozwiązań można tu wskazać elementy, które mogłyby być rozwiązane lub omówione z większą precyzją:

- (a) W karcie delimitacji mobilności miejskiej zastosowano prawdopodobnie średnią ważoną lub medianę ważoną, ale nie wyjaśniono jak nadawane były wagi poszczególnym czynnikom w wybranych grupach osób starszych oraz czy ostatecznie zdecydowano się na zastosowanie średniej, czy mediany (str. 8). W rezultacie rozwiązanie wskazywane jako uniwersalne w praktyce nie jest możliwe do powtórzenia.
- (b) Dobór próby nie był reprezentatywny dla populacji miasta Olsztyna, pomimo deklaracji Autorów o randomowej selekcji ankietowanych (str. 11). Ponadto, nie jestem przekonana, czy kwestionariusz był równomiernie dystrybuowany w obrębie miasta Olsztyna i czy próbę 251 osób można uznać za wystarczającą oraz wiarygodną dla formułowania wniosków i uogólnień trafnych dla populacji.
- (c) Na ryc. 7, 8, 9 zastosowano skalę porządkową, ale nie wiadomo do końca, jakie wartości szczegółowe złożyły się na poszczególne kategorie tej skali.

- (d) W opisie uzyskanych wyników (str. 14, ostatni akapit) zaznaczono, że poszczególne części miasta zostały uznane za najbardziej lub najmniej przyjazne zdaniem seniorów, ale nie podano, co się na tę ocenę złożyło.
- (e) W opisie identyfikacji SIO dla populacji 60 + (str. 16) podano tylko bardzo ogólne informacje, w jaki sposób zostały te obszary wyznaczone w mieście.
- (f) Brak informacji, od jakiej wartości progowej (ryc. 6) Autorki wyznaczyły wysoki udział seniorów w mieście.

Chciałabym wyraźnie zaznaczyć, że opracowanie to należy ocenić wysoko ze względu na podjęcie ważnej ze społecznego punktu widzenia problematyki, pogłębionych studiów materiałów zastanych o różnym charakterze, rozwiązań metodycznych. Wyeliminowanie wskazanych powyżej uchybień mogłyby jeszcze zwiększyć wartość tego opracowania i możliwości jego odbioru oraz ewentualnego zastosowania.

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Wkład autorski Habilitantki
A6	An algorithm for the identification of nuisance objects in urban space in relation to the social function of sustainable development	Natalia Sajnog, Elżbieta Zysk, Mariusz Prokopczuk, Justyna Duma	Ekonomia i Środowisko (2022), 100 pkt, IF 0,4	40%

Cel szczegółowy osiągnięcia naukowego: Opracowanie algorytmu identyfikacji obiektów uciążliwych w przestrzeni miejskiej (A6 - Olsztyn)

Celem opracowania A6 było opracowanie algorytmu, którego realizacja działań może pośrednio przyczynić się do poprawy jakości życia mieszkańców w kontekście zrównoważonego rozwoju miast. Przyjęto tutaj tezę, że w przestrzeni miejskiej należy zidentyfikować i zwizualizować obiekty uciążliwe uwzględniając poziom ich uciążliwości poprzez nadanie rang poszczególnym obiektom wraz z określeniem odległości tolerancji od nich, celem wdrożenia rozwiązań w zakresie eliminacji lub ograniczenia negatywnych skutków oddziaływania na społeczeństwo.

W mojej ocenie jest to bardzo wartościowe opracowanie zarówno w zakresie poznawczym, metodycznym, jak i aplikacyjnym. Zespół autorski przede wszystkim wykonał bardzo dużą i systematyczną pracę mającą na celu identyfikację obiektów uciążliwych w mieście w kontekście różnych narządów zmysłów (wzrok, słuch, węch). Następnie ustalił, jaka odległość od różnych obiektów uciążliwych jest akceptowana przez mieszkańców w kontekście badań ankietowych. Wreszcie na podstawie wielu różnych źródeł informacji (w tym geoportalu, danych katastralnych, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, bazy obiektów topograficznych, mapy topograficznej, ortofotomapy, doniesień prasowych i badań w terenie) zidentyfikował obiekty uciążliwe na terenie miasta Olsztyna oraz za pomocą rozwiązań GIS przedstawił rozmieszczenie tych obiektów w przestrzeni wraz z akceptowalnymi przez mieszkańców odległościami.

Za mniej dopracowane aspekty opracowania należy uznać:

- (a) Brak wskazania ograniczeń wynikających z celowego i nieprobabilistycznego doboru próby. Zamiast tego pojawia się informacja, że dobór próby powinien być statystycznie istotny i dostosowany do wielkości populacji, które to kryteria w tym badaniu nie są spełnione.
- (b) Posługiwanie się danymi surowymi w analizie badań ankietowych, pomimo wielkości próby powyżej 100 jednostek statystycznych.

Za nie do końca jasne – w mojej opinii - należy również uznać określenie wkładu Habilitantki w powstanie artykułu. Wkład Habilitantki jest dokładnie taki sam, jak pierwszej Autorki dr inż. Natalii Sajnog (40%). Bez wątplenia udział Habilitantki jest relatywnie duży i znaczący, ale brakuje wyraźnego wskazania lub nawet rozdzielenia, jaki był wkład pozostałych autorów, w tym zwłaszcza pierwszej Autorki, która dodatkowo pozyskała wsparcie finansowe dla badań.

Podsumowując, realizowany przez Habilitantkę cel główny oraz cele szczegółowe powiązane z problematyką kształtowania przestrzeni publicznej, wpisują się w ważne z naukowego punktu widzenia i aktualne ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia zagadnienia. Najmocniejszą stroną badań realizowanych przez dr inż. Elżbietę Zysk jest bardzo dobry warsztat badawczy, w tym umiejętność korzystania z różnych metod badawczych i łączenia ich w złożony oraz istotny metodycznie algorytm postępowania

badawczego. Dalej, za mocną stronę realizowanych badań należy uznać pogłębioną analizę treści, w tym studiów literaturowych oraz dokumentów, zwłaszcza o charakterze regulacji prawnych, na różnych szczeblach: od globalnych po lokalne. Tym samym analizując wytyczne będące tłem teoretycznym przygotowywanych badań empirycznych postępuje zgodnie z modelem dedukcyjnym, od ogółu do szczegółu, co należy uznać za w pełni poprawne. Habilitantka stosuje wieloetapowe procedury postępowania badawczego, wymagające dużego nakładu czasu i pracy, rozpisuje te procedury budując schematy, które ułatwiają prześledzenie wszystkich etapów realizacji badań. Pracuje w zespołach międzydyscyplinowych, w tym z przedstawicielami lokalnych samorządów, wypracowując istotne rozwiązania praktyczne poprzedzone zaawansowaną analizą naukową.

Jednocześnie w przedstawionym do oceny osiągnięciu naukowym można wskazać pewne uchybienia. Po pierwsze, w realizacji badań społecznych, zarówno badań ankietowych, które są często ważnym źródłem danych, jak i wywiadach. Habilitantka w stopniu podstawowym opisuje np. procedurę konstrukcji kwestionariusza i jego konsultacje z bliżej nieokreślonymi ekspertami. W sposób nie do końca uzasadniony przedstawia schemat doboru próby oraz nie argumentuje wynikających z zastosowanego schematu ograniczeń. Zamiennie posługuje się w analizie danych społecznych danymi surowymi i względnymi, wykorzystuje medianę lub średnią ważoną bez wskazania wag. Po drugie, pewnym mankamentem osiągnięcia naukowego jest również brak szerszego uzasadnienia wyboru kontekstu przestrzennego badań. Wykonując badania w średnich miastach (wg polskich klasyfikacji) Polski Wschodniej oraz w wybranych gminach strefy podmiejskiej Olsztyna, nie zwraca wystarczającej uwagi na fakt, że wybór obszaru badań daje nie tylko pewne możliwości, ale generuje też różne ograniczenia. Po trzecie, uzupełnienie opisów lub legend przy mapach, zwłaszcza w wizualizacji kluczowych wskaźników, dałoby większe możliwości zapewnienia intersubiektywnej komunikowalności i kontrolowalności badań, które to wymogi są istotne w ogóle w badaniach naukowych. Po czwarte, warto byłoby również rozważyć lepsze wyartykułowanie wkładu autorskiego Habilitantki, zwłaszcza w artykule A1 i A6.

Pomimo pewnych mankamentów i uchybień wskazanych powyżej, osiągnięcie naukowe wskazane przez dr inż. Elżbietę Zysk stanowi istotny wkład do dyscypliny geografia

społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, zwłaszcza w zakresie metodycznym. Na wkład ten złożyło się:

- (a) Wypracowanie metodyki identyfikacji miejsc aktywnego starzenia się w mieście,
- (b) Zaproponowanie metodyki identyfikacji i oceny mobilności pieszej osób starszych,
- (c) Opracowanie delimitacji Strategicznych Obszarów Interwencji dla populacji 60+ w mieście,
- (d) Sformułowanie algorytmu identyfikacji obiektów uciążliwych w mieście,
- (e) Przygotowanie koncepcji autorskiego podmodułu GIS-IDUA w ramach polskiego systemu LAS,
- (f) Identyfikacja determinant przestrzeni publicznych przyjaznych kobietom.

Wkład ten dotyczy również wymiaru poznawczego i aplikacyjnego prowadzonych badań, w którym Habilitantka bada relacje pomiędzy przestrzenią i społeczeństwem koncentrując się na zależnościach pomiędzy planowaniem przestrzennym a oczekiwaniami użytkowników przestrzeni publicznej w mieście.

Na dzień 27.11.2025, zgodnie z zestawieniem cytowań wszystkich publikowanych prac Habilitantki cykl tematycznie powiązanych artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe był cytowany 32 razy wg bazy Web of Science (na 80 wszystkich cytowań prac Habilitantki) , 49 razy w bazie Scopus (na 134 wszystkie cytowania) i 82 razy w bazie Google Scholar (na 272 cytowania).

Publikacja	Tytuł	Autor/zy	Czasopismo	Liczba cytowań:		
				Web of Science	Scopus	Google Scholar
A1	The methodology of identifying active aging places in the city- Practical application	Agnieszka Dawidowicz, Elżbieta Zysk, Marta Figurska, Sabina Żróbek, Milena Kotnarowska	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	12	16	35
A2	Identification of Determinants That Reduce Women's Safety	Elżbieta Zysk	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	1	1	1

	and Comfort in Urban Public Spaces (UPS)					
A3	The impact of a commune's planning tactics on the landscape of suburban areas	Elżbieta Zysk, Alina Żrobek-Różańska	Real Estate Management And Valuation (2016), 12 pkt	-	5	5
A4	Changes in the landscape of rural areas located close to city – case study of Olsztyn	Aleksandra Tataruch, Elżbieta Zysk, Mai Do Thi Tuyet	Acta Sci. Pol., Administratio Locorum (2019), 70 pkt	-	8	9
A5	The Methodology for Assessing the 15 Minute Age-Friendly Walkability (AFW) of Urban Public Spaces	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Sustainability (2024), 100 pkt, IF 3,3	4	5	5
A6	An algorithm for the identification of nuisance objects in urban space in relation to the social function of sustainable development	Natalia Sajnog, Elżbieta Zysk, Mariusz Prokopczuk, Justyna Duma	Ekonomia i Środowisko (2022), 100 pkt, IF 0,4	3	1	3
A7	The voice of society in designing public recreational spaces (PRS) in an urban environment	Elżbieta Zysk, Katarzyna Zalewska	Economics and Environment (2024), 100 pkt, IF 1,0	5	4	5
A8	The concept of a geographic information system for the identification of degraded urban areas as a part of the land administration system- A Polish case study	Elżbieta Zysk, Agnieszka Dawidowicz, Sabina Żrobek, Ryszard Żrobek	Cities (2020), 100 pkt, IF 5,835	7	9	19
RAZEM:				32	49	82

IV. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Habilitantki, w tym ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Poza cyklem tematycznie powiązanych artykułów wskazanych jako osiągnięcie naukowe, Habilitantka prowadzi aktywną działalność naukowo-badawczą, która koncentruje się wokół dwóch zagadnień:

- (a) Opracowania architektury i kluczowych komponentów systemu do zarządzania obszarami wiejskimi (Green Cadastre i Agricultural Management Information System);
- (b) Decyzji kobiet na rynku nieruchomości oraz podatków i opłat od nieruchomości.

Wg stanu na 27.11.2025 dr inż. Elżbieta Zysk opublikowała 35 prac naukowych, w tym 32 po doktoracie. Na dorobek Pani Doktor złożyło się 15 artykułów w czasopismach polskich, 10 artykułów w czasopismach zagranicznych, 4 referaty konferencyjne, 1 monografia i 5 rozdziałów w monografii naukowej. Całość dorobku zamyka się w 1619 punktach (w tym 682 stanowią punkty za cykl tematycznie powiązanych artykułów będących osiągnięciem naukowym), a sumaryczny Impact Factor wynosi 31,392 (w tym 19,67 osiągnięcie habilitacyjne).

Dr inż. Elżbieta Zysk podejmowała współpracę z instytucjami naukowymi z zagranicy, w tym z USA, Wietnamem, Szwecją, Litwą, Węgrami, Wielką Brytanią, Hiszpanią. Jej rezultatami dotychczas były m.in. mobilności o charakterze naukowym, zarówno długo-, jak i krótkoterminowe, publikacje naukowe, wspólne referaty na konferencjach naukowych, organizacja sesji tematycznych w ramach konferencji naukowych, seminariów naukowych, ale także wymiana wiedzy, doświadczeń i dobrych praktyk. Współpracowała również z badaczami z innych polskich jednostek naukowych, jak i z przedstawicielami samorządów lokalnych. To z kolei oznacza, że potrafi dobrze połączyć badania naukowe z rozwiązaniami aplikacyjnymi, istotnymi w kontekście współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Wyniki swoich prac prezentowała na konferencjach polskich i międzynarodowych.

Na działalność naukową złożyła się również realizacja grantów badawczych, w których pełniła rolę kierownika i wykonawcy. W ostatnim czasie pozyskała prestiżowy grant pn. „Common-space health, equity & social simulation” w ramach programu Horyzont Europa i będzie pełniła funkcję jego kierownika w konsorcjum międzynarodowym reprezentowanym przez takie kraje jak: Belgia, Holandia, Chorwacja, Włochy, Irlandia i Polska.

Habilitantka pełniła funkcję redaktora tematycznego czasopisma naukowego. Jest członkinią towarzystw naukowych i branżowych. Regularnie podejmuje się recenzji artykułów w punktowanych czasopismach naukowych.

Za swoją działalność naukowo-badawczą dr inż. Elżbieta Zysk była nagradzana przez JM Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Podsumowując, dr inż. Elżbieta Zysk w zakresie pozostałej działalności naukowej wykazuje się znaczącą aktywnością. Podejmuje liczną i ożywioną współpracę z zagranicznymi i polskimi ośrodkami naukowymi. Realizuje mobilności o charakterze

naukowym w ośrodkach zagranicznych. Przedstawia wyniki swoich badań na konferencjach naukowych, jak i organizuje sesje tematyczne i seminaria naukowe. Podejmuje się recenzji naukowych, jest członkinią towarzystw naukowych, redaktorem tematycznym czasopisma naukowego. Realizuje granty badawcze w charakterze kierownika projektów, jak i wykonawcy. Aktywność tę o zróżnicowanym charakterze i dość dużym zasięgu przestrzennym należy uznać za znaczącą.

V. Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizatorskich i popularyzujących naukę

Habilitantka rozpoczęła działalność dydaktyczną w czasie trwania studiów doktoranckich w latach 2002-2006, a następnie po obronie rozprawy doktorskiej i pracy w ARiMR, wróciła do działalności dydaktycznej w 2010 r. Od tego roku nieprzerwanie aż do złożenia wniosku o wszczęcie procedury o nadanie stopnia doktora habilitowanego prowadziła zajęcia dydaktyczne, w tym wykłady i ćwiczenia, ze studentami I i II stopnia oraz słuchaczami studiów podyplomowych na kierunku gospodarka przestrzenna, geodezja i kartografia, systemy informacji przestrzennej, wycena nieruchomości, zarządzanie nieruchomościami. W tym czasie łącznie prowadziła zajęcia z 24 przedmiotów. Poza przedmiotami w j. polskim, prowadzi również kursy anglojęzyczne (*Regional policy and urban development, Property Consulting*) dla studentów przebywających na UWM w ramach programu Erasmus+.

Regularnie podejmuje się funkcji promotora prac inżynierskich, magisterskich i doktoranckich. Dotychczas wypromowała 59 prac inżynierskich, 28 prac magisterskich, była również promotorem pomocniczym w zakończonym w 2019 r. przewodzie doktorskim. Prowadzone przez Habilitantkę prace dyplomowe zostały nagrodzone m.in. przez Prezydenta Miasta Suwałki, Zarząd Stowarzyszenia Zarządców Nieruchomości, Zarząd Stowarzyszenia Wyceny Nieruchomości. Podejmowała działania związane z włączeniem dyplomantów w działalność naukową, czego rezultatem są wspólne publikacje naukowe. Systematycznie poszerza swoje kompetencje poprzez uczestnictwo w szkoleniach. Brała też udział w kilku wymianach akademickich w ramach programu Erasmus+ dla nauczycieli akademickich z wykładami (Włochy, Bułgaria, Turcja).

W zakresie działalności organizacyjnej, dr inż. Elżbieta Zysk pełniła funkcję przewodniczącego lub członka komitetu organizacyjnego konferencji, sympozjów i

seminariów naukowych, organizowała też sesje tematyczne w ramach konferencji. Była również członkiem Wydziałowej Komisji Wyborczej Wydziału Geoinżynierii UWM.

Wysoko należy ocenić działalność Habilitantki w zakresie popularyzacji nauki. Jak już wspomniano, dr inż. Elżbieta Zysk wielokrotnie podejmowała się współpracy z samorządami szczebla lokalnego i ponadlokalnego, w tym:

- (a) z gminą Dywity, czego efektami są nie tylko publikacje naukowe, ale także Karta Aplikacji Produktu,
- (b) z gminą Purda, czego efektem jest raport „Wieloaspektowe badanie potencjału rozwoju funkcji mieszkaniowej w gminie Purda”,
- (c) z JST miasta Ostrołęka (publikacja naukowa),
- (d) z JST miasta Olsztyn (publikacje naukowe);
- (e) z JST miasta Suwałki (publikacje naukowe);
- (f) z organami administracji wojewódzkiej: Urząd Marszałkowski w Olsztynie (powołanie do zespołu ekspertów przygotowujących program polityki senioralnej dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2021-2027).

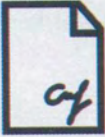
Ponadto, Habilitantka była zaangażowana w działania popularyzujące naukę dla dzieci i młodzieży w ramach Olsztyńskich Dni Nauki, uczestniczyła w dniach otwartych UWM. Reprezentowała też jednostkę macierzystą na spotkaniach Horizon Europe.

Podsumowując, Habilitantka prowadzi działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską, które należy ocenić wysoko.

VI. Wniosek końcowy

Na podstawie oceny osiągnięcia naukowego, na które złożył się cykl tematycznie powiązanych artykułów pod wspólnym tytułem: „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach” stwierdzam, że zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wnosi ono znaczący wkład w rozwój dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Ponadto, uwzględniając ocenę pozostałej działalności naukowej, w tym aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, a także pozostałe aspekty działalności Habilitantki uznaję, że dr inż. Elżbieta Zysk spełniła

wszystkie wymagania wynikające z Ustawy niezbędne do ubiegania się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. W świetle powyższych argumentów **pozytywnie oceniam wniosek dr inż. Elżbiety Zysk oraz wnioskuję o dopuszczenie Pani Doktor do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.**

PODPIS ZAUFANY
JADWIGA
BIEGAŃSKA
27.04.2026 23:23:47 GMT+0200
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym